"Neka i tvoja mašta oživi"

Sekcija Mali modelari nudi raznovrstan i kvalitetan program koji se mijenja svake školske godine, omogućava kreativno izražavanje, učenje kroz saradnju i izradu unikatnih radova.

Ibrik od školjki. Kutije od starog papira. Boce od pijeska.

Pokazivači za čitanje od hamer papira/kolaž-papira.

Autor: Maja Ključo

Kako zadržati svoje mišljenje, tradiciju i običaje, a pri tome ne doći u sukob s drugim, ključno je pitanje današnje uspješne saradnje i odgoja. Moje mišljenje je da od ličnog stupnja tolerancije i uvažavanja drugog, zavisi shvaćanje značaja škole i složenosti rada u njoj. Lično smatram da mi nastavnici imamo priliku da ljude oko nas učinimo sretnijim, a u skladu s tim učionicu pretvorimo u mjesto u kojem se svi smijemo, a ipak ozbiljno radimo. Razmišljajući na taj način radilm već 12 godina u školi, usuđujem se reći posve posvećeno u redovnoj nastavi, ali jednako se trudim i u realizaciji slobodnih aktivnosti. Škola je institucija čija se uspješnost ne može mjeriti veličinom ostvarenog profita, nego kvalitetom usluga koju pružamo našim đacima. Lično sam najsretnija osoba ako imam priliku da svakog dana na bilo koji način pomognem ljudima oko sebe. Takav način razmišljanja nastojim prenijeti na djecu i roditelje. U početku je teško jer me roditelji ne shvataju ozbiljno, ali kada shvate da je moja namjera iskrena i u interesu djece, pomažu mi na razne načine da djecu učimo navedenom i na kraju četvrtog razreda imamo desetogodišnjake koji kažu da su najsretniji jer su naučili biti humani. Zahvaljujući ovakvom pristupu i radu na sekciji koju vodim, u protekloj 2015/2016. godini roditelji su se maksimalno uključili u realizaciju časova, ne samo na sekciji, nego i na časovima redovne nastave. Svi u razredu smo bili presretni jer smo imali zadovoljstvo da budemo dio najljepših časova koje su držali roditelji djece. Djeca su bila ponosna na svoje roditelje koji su uložili maksimalan trud, a ja sam bila sretna jer sam uspjela motivirati veliki broj roditelja da uđe u razred i da svi zajedno shvatimo značaj partnerskog odnosa roditelja – **učenika - učitelja.** Već 12 godina vodim sekciju Mali modelari, trudim se da svaku narednu godinu budemo uspješniji i sposobniji da pomognemo ljudima kojima je pomoć potrebna, da budemo

kreativniji, sretniji i ponosniji na ono što smo uradili u odnosu na prethodnu godinu. Zadnjih 5 godina smo postigli najveći uspjeh, a koliki pokušat ću prikazati uspoređivanjem samog početka i zadnjih 5 godina rada, te ću često započinjati rečenicu sa „Te školske 2007/2008. godine...., a zadnjih 5 godina...“.

OPIS PRAKSE

Slobodne aktivnosti su segment kulturnog i javnog djelovanja škole u kojem se djeci pruža mogućnost razvoja posebnih sposobnosti i vještina. Naučiti djecu da vide stvari kakve jesu, da razmišljaju i donose odluke nije jednostavno, ali je jednostavnije ukoliko rade ono što vole i po mom mišljenju navedene vještine je jednostavnije razvijati na časovima slobodnih aktivnosti. Dakle, slobodne aktivnosti su posebno obilježje svake škole jer pružaju mogućnost da radeći ono što volimo, konkuriramo između ostalog i drugim školama. Konkurentska prednost programa koji nudi sekcija Mali modelari ogleda se u kvalitetnom i raznovrsnom programu (svaku školsku godinu program je različit), materijalu s kojim radimo, postignućima, vedroj i opuštenoj atmosferi. U želji da jedni drugima prenosimo znanje, korak po korak, kvalitetno koristimo vrijeme i pravimo mala umjetnička djela koja izlažemo i prodajemo u holu škole. Novac od zarade ide u humanitarne svrhe, a dio novca ide za materijal koji koristimo u radu. Posebnost sekcije je i u činjenici da djeca od 6 do 10 godina svojim znanjem, radom i trudom učestvuju u humanitarnim akcijama i time se ponose, te na kraju četvrtog razreda ističu humanost kao njihovu posebnost. Rad na sekciji pozitivno utiče na redovnu nastavu.

DETALJAN OPIS

1. POLAZIŠTA

Potrebno je mnogo komunikacijskih napora, ubjeđivanja i borbe da bismo uvjerili roditelje u iskrenost i dobru namjeru,te želju da svakom đaku pomognemo da ostvari maksimum. Početak rada u sekciji „Mali modelari“ bio je težak izazov za mene jer je sekcija prije mog dolaska u školu bila „ugašena“ zbog nezainteresovanosti đaka. Uložila sam puno truda da pokrenem i zainteresujem djecu za dolazak na časove. Zadnje 4 godine imamo 53 člana sekcije. Kada sam shvatila da je kreativnost nešto što djecu pokreće na najpozitivniji način u svim segmentima njihova života, te mi na neki način postaje saveznik u razvijanju humanostikod djece, u prepoznavanju njihove iskrenosti da pomognu onima kojima je pomoć potrebna, sreći koju opisuju i koja se vidi na njihovim licima kada pomognu drugima, poticanju drugih da pomažu, ozbiljnije sam pristupila radu sekcije i napravila marketing plan za sekciju, pri čemu sam imala visoke kriterije od samog početka. Snaga koja Male modelare danas čini posebnim je humanitarni rad kojim se

aktivno bavimo već 12 godina. Sami pravimo proizvode koje prodajemo u holu škole, a novac od prodaje koristimo za repromaterijal i pomaganje onima kojima je to najpotrebnije. Zadnjih 5 godina organizujemo 5 do 7 prodajnih izložbi godišnje, zainteresovali smo za rad i suradnju još dvije sekcije (Likovna sekcija, mlađi uzrast i Kreativna reciklaža, stariji učenici). Prije 4 godine priključili su nam se i đaci od petaog do 8 razreda koji su članovi Modelarske sekcije, ali su zbog stalnih takmičenja i manjka vremena odustali. Zadnju godinu dana smo surađivali sa Lutkarskom sekcijom, a za potrebe istraživačkih projekata pravili smo i ranije razne lutke. Pomogli smo mnogima, a posebno smo ponosni na druženje s djecom koja boluju od raka koje je uslijedilo kao zahvala od strane udruženja Srce za djecu koja boluju od raka jer smo prije 4 godine organizovali veče kreativnosti. Mnogi su došli da nas podrže. Toj noći je prisustvovao i predstavnik udruženja Srce za djecu koja boluju od raka koji nam je pročitao par pjesmica koje je napisala djevojčica koja je pobjedila rak, a onda je pažljivo posmatrao ono što smo pripremili mi. Članovi sekcije su recitovali, pravili proizvode pred svima, pedagogice volonteri su prodavale naše proizvode koje smo ranije pravili, ali i one koji su nastali to veče. Sav zarađeni novac smo predali predstavniku pomenutog udruženja. Sreća koju osjetim kad pomognem drugima veća je samo kad osjetim da su moji đaci iskreno sretni i ponosni jer su uradili nešto dobro. Posebnost sekcije je i u činjenici da djecu motivira da budu bolji đaci na časovima redovne nastave, a roditelje motivira da budu maksimalno uključeni u rad škole, čime je naš partnerski odnos svake godine jači.

CILJ I ŽELJENI ISHODI

Cilj:

- Izgraditi motivisanu, kreativnu i stvaralačku ličnost učenika/učenica.
- Osposobiti ih za primjenu stečenih znanja u početku analiziranjem, opisivanjem i upoređivanjem, a kasnije i pretvaranjem ideje u stvarnost.
- Unaprijediti kvalitetu slobodnog vremena povećanjem samopouzdanja i brige za sebe, ali i druge kroz ličnu kreativnost.
- Jačanje svijesti pojedinca i društva u cjelini o značaju slobodnog vremena, promoviranje rada sekcije „Mali modelari“, izgradnja partnerskog odnosa škola – roditelji - lokalna zajednica, rast vlastite zarade za 10% u svakoj narednoj godini kako bismo se samofinansirali i pomagali onima kojima je pomoć najpotrebnija, poboljšanje reputacije škole “Čengić - Vila I” na osnovu rada sekcije.
- Želja mi je bila da djeci prenesem znanja i pognem im u razvijanju vještina, da razumiju kako i koliko svojim radom, izradom proizvoda, organizacijom i realizacijom humenitarnih prodajnih izložbi , te prodajom vlastitih proizvoda izražavaju neku ličnu misiju, postaju svjesni i ponosni svog učešća i korisni članovi u lokalnoj zajednici.

Ishodi:

- Danas su članovi sekcije Mali modelari prepoznatljivi u školi, ali i širem okruženju po otvorenosti za humanost, požrtvovanost, darežljivost, marljivost, istrajnost i orginalnost.
- Spontanost u radu i radost za stvaranje, vedra, prijatna i stvaralačka atmosfere u razredu.
- Kreativnost djece.
- Djeca se osjećaju slobodnom da budu ono što jesu, stvaraju onako kako im se pokaže, ali i oni predlažu, istražuju, čak i drže časove na kojima su demonstratori u proizvodnji određenog proizvoda (devetogodišnjaci poučavaju šestogodišnjake i učiteljicu) nakon čega postaju radoznaliji I zainteresovaniji što dovodi do potpunog
  opuštanja i sreće jer su dobili mogućnost da nešto pokažu i nauče druge da rade.
- Postaju produktivni članovi društva, što ih vodi orginalnosti i samopoštovanju.
- Jak partnerski odnos roditelja – škole –lokalne zajednice.

Detaljan opis realizacije

Izvannastavne aktivnosti u školi su područje koje zaslužuje punu pažnju društva, jer uključivanjem djece u aktivnosti koje vole i kvalitetno trošenje slobodnog vremena pozitivno utiče na psihofizički razvoj djece. Dva puta sedmično časovima sekcije Mali modelari prisustvuju djeca od 6 do 10 godina Na časovima nastojim objediniti znanje + vještine + kreativnost + humanost. Učenici su u mogućnosti da biraju jedan od ponuđenih programa: etno zanatski program - izrada predmeta od rafije, ukrasa od kanape, slike i čestitke od presovanog cvijeća i lišća, aranžmani od osušenih plodova i rad sa kamenčićima, crtanje i slikanje na platnu, staklu i papiru, a od ove godine i na aluminijskoj folij, vajarsko zanatski program - oblikovanje i vajanje, pravljenje svijeća i otisaka, izrada nakita i rezbarenje sapuna i hobi program - dekoracije predmeta, izrada čestitki, lutki, cvijeća od papira, ukrasa za jelku, različitih šablona i slatki program što je prikazano na fotografijama i u godišnjem programu rada sekcije. Danas, u našem najbližem okruženju često čujemo ljude kako bi bilo korisno nešto pokrenuti, ali nije pravo vrijeme ili da je to nešto potrebno ostaviti za neka bolja vremena. Ostvarenje dobrih rezultata naše sekcije leže u suprotnom razmišljanju. Djecu učim da možemo i da ćemo napraviti svake godine nešto novo pa članovi sekcije idu sve 4 godine na časove. Učim ih da sve što je korisno trebamo probati i potruditi se da to realizujemo. Članovi sekcije uče i „malu ekonomiju“ (učenici prave različite proizvode, organiziraju i prodaju na izložbama, imaju svoju kasu, cjenovnik proizvoda, potvrdu o kupljenom proizvodu i vode evidenciju o zarađenom novcu i uplatnicama koje čuvamo u sefu u sekretarijatu škole). Ono što je meni najvažnije je da već sa 6 godina djeca postaju svjesna svojih mogućnosti, a u 10-toj godini ističu humanost kao svoju posebnost. Sigurno je da sami ne bismo postigli uspjeh i uradili toliko toga u jednoj školskoj godini da nisam od početka zagovarala partnerstvo sa roditeljima koje dovodi do maksimalnog uključivanja roditelja i djece u rad sekcije, a kasnije ih motivira i da se uključuju u rad

na redovnoj nastavi što svako dovodi do bolje uključenosti svih nas u rad lokalne zajednice. Sekcija „Mali modelari" je počela s radom školske 2005/2006. godine kada se isključivo bavila modelovanjem, pri čemu smo koristili samo plastelin i glinamol koji dobijemo od škole. Međutim početkom školske 2007/2008. godine u našem radu bavimo se praktičnim istraživanjima, istražujemo koji su materijali i tehnike najkorisniji u radu za uzrast djece od 6 do 10 godina što dovodi do novih mogućnosti i interesovanja. Danas jedan dio vremena trošimo na modelovanje, a ostatak smo rasporedili na slikarstvo, crtanje, mozaik, rezbarenje, prostorno – plastično oblikovanje (ono što je djeci najdraže). Ideju o prodajnoj humanitarnoj izložbi, tadašnja direktorica Zineta Bogunić rado prihvata, ali ističe da nemamo novac za kupovinu kvalitetnog materijala. Na prijedlog da uložim vlastiti novac i da probamo napraviti proizvode koje ćemo prodati u holu škole, a potom novac predati onome kome je najpotrebniji (tada je to bio naš drug, učenik iz škole koji je bio bolestan, a nije imao novac da plati pregled magnetnom rezonancom) i ostaviti npr. 100,00 KM za kupovinu novog materijala, direktorica pristaje. Roditelji i nastavnici škole su nas maksimalno podržali i postigli smo ono što smo zamislili. Tada je sekcija brojala oko 25 aktivnih učenika/učenica, a danas ih je 53-oje. Te školske 2007/2008. godine sami smo sve pripremili i imali smo jednu prodajnu izložbu, pomogli smo jednom djetetu, a zadnjih pet godina motivirali smo i pokrenuli rad još dvije sekcije (Likovna sekcija, mlađi uzrast i Kreativna reciklaža, stariji uzrast) sa kojima organizujemo pet do sedam prodajnih izložbi godišnje i pomažemo svima, bolesnim učenicima naše, ali i drugih škola, učenicima u stanju socijalne potrebe kupovinom hrane, plaćanjem ekskurzije učenicima koji si to ne mogu priuštiti, bolesnoj nastavnici i nastavniku jedne sarajevske škole, školi koja je bila poplavljena u Goraždu davanjem novca koji će iskoristiti za popravak i školi u Maglaju kupovinom školskog pribora, uplaćivanjem novca djeci koja boluju od raka, naše slike se poklanjaju gostima škole i odlaze u različite države...

Te školske 2007/2008. godine organizovali smo prodajnu izložbu ulaganjem mojih 100,00KM, prodavali smo proizvode koji su koštali od 1,00 KM do 10,00 KM, a svaku narednu godinu škola se potrudila da nam nabavi kvalitetan materijal, a dio novca smo nastavili sami ulagati jer je to bila potvrda djeci da sami mogu dosta toga, ako se potrude i kvalitetno organizuju (danas naše proizvode prodajemo po cijeni od 0,50 KM do 30,00 KM). Te školske godine zaradili smo na jednoj izložbi 700,00 KM, a danas na samo jednoj od prodajnih izložbi zaradimo od 300,00 KM do 400,00 KM. Nikad nikom nismo uplatili manji iznos od 300,00 KM, niti smo npr. pomogli jednom djetetu da ode na ekskurziju, obično se uzme jedna generacija učenika četvrtih ili devetih razreda i uplati se po jednom učeniku iz svakog razreda.
Te školske 2007/2008. godine prve slike je uramio naš vrijedni domar Zeno Rahimić (njegov način humanitarnog djelovanja) i danas nas rado podrži i učestvuje s nama u humanitarnim prodajnim izložbama (obradi drveta, stakla i uramljivanje slika koje pravimo). Tada nismo bili u mogućnosti da ni jednom članu sekcije priuštimo izradu slike za sebe, a danas svaki član sekcije od izuzetno kvalitetnog materijala izradi i sebi sliku za uspomenu, a nije rijetkost ako nam na kraju školske godine ostane nešto novca da se svi zajedno počastimo kolačima. Članovi sekcije zajedno sa

učiteljicom pored pravljenja proizvoda, učestvuju u humanitarnim prodajama. Kada smo počinjali, prodavala su ona djeca koja su bila bolji matematičari, a danas kroz taj proces prođu svi članovi sekcije ...prvačići odlaze na prodaju i uče od svojih starijih drugara šta je sve potrebno znati da bi bio uspješan trgovac (pristojnost i lijepo izražavanje, uljudno obraćanje kao osnov komunikacije sa kupcima, lijepo upakovati i izložiti proizvode za prodaju, naučiti cijene proizvoda, snaći se na cjenovniku koji se nalazi na stolu gdje su izloženi proizvodi, naučiti šta je to račun, pravilno ga popuniti (cijena + svojeručni potpis) i predati kupcu, znati kome se obratiti kada nestane računa, pažljivo računati i pravilno vratiti kusur kupcu, znati ispričati kako nastaje proizvod i za koga trenutno pravimo humanitarnu akciju, objasniti kupcima da smo tvorci našeg računa i zašto insistiramo da se izdaju računi, te na kraju sve obračunati i predati u sekreterijat škole gdje se prebroji novac i popunjava sveska u kojoj se u prisutsvu sekretarice i učiteljice upisuje naziv humanitarne prodajne izložbe, datum, zarađeni iznos i potpisuju učenici, sekretarica i učiteljica. Na svakoj prodaji učestvuje do 5 učenika (3 aktivna prodavača i 2 prvačića koji uče), a učenici dalje prate za koga se uplaćuje novac pomoću uplatnica koje su izložene na oglasnoj tabli u holu škole, zbornici i na webu škole. Dvije godine zaredom, učestvovali su i roditelji u prodaji radi ozbiljnijeg shvaćanja rada sekcije i pomoći djeci da prodaju i bolje računaju, poslije su odustali radi stalnog isticanja manjka vremena...Danas svi znaju da ozbiljno radimo jer su rezultati našeg rada vidljivi... transparentni. Nekad smo obavještavali i pozivali na pomoć putem oglasa u školi, svako od nas bi lično pozivao svoje prijatelje, poznanike i rodbinu, danas obavještavamo, promoviramo i prikazujemo rezultate rada sekcije i prodaje na stranici škole.

Svake godine radimo po različitom programu, tako da ne ponavljamo iz godine u godinu isti program, osim pravljenja slika, ali i tu se uzimaju različiti motivi uglavnom po izboru učenika (u prilogu 6. su i godišnji programi rada sekcije za zadnjih 5 godina rada). U školskoj 2015/2016. godini program i rad sekcije pravio se na osnovu obilježja važnih datuma koji stoje uz školski kalendar.

Nekad su kolege i roditelji mislili da dosta toga napravim ja i izlažem kao učeničke proizvode, ali danas zahvaljujući otvorenosti i mogućnosti da času prisustvuje ko želi, pa čak i vodi čas...svi znaju da su članovi sekcije samostalni i produktivni članovi lokalne zajednice na što sam ja ponosna. Najsretniji smo bili kada se nastavnica jedne škole iz Sarajeva vratila sa uspješno okončane operacije iz Turske jer smo i mi učestvovali u borbi za spašavanje jednog vrijednog života uplatom novca zarađenog našim radom. Najtužniji smo bili, ali ipak najponosniji kada su nam neki od predstavnika udruženja Srce za djecu koja boluju od raka rekli da smo jednina osnovna škola koja je uplaćivala novac za pomoć djeci oboljeloj od raka. Bili smo preplašeni, ali ipak sretni jer smo proveli jedan dan u druženju sa najhrabrijim mališanima koji se bore protiv ove opake bolesti i njihovim hrabrim roditeljima kao i predstavnicima udruženja Srce za djecu koja boluju od raka. Brojne su akcije na kojima smo učestvovali, a kao primjer organizovanja i izlaganja dječijih radova navodim proteklu školsku godinu po redu od septembra do juna 2016/2017.godine (detaljnija objašnjenja su u prilogu 12): Humanitarna prodajna izložba **„Boje jeseni“** (septembar, 2015.), Druženje u Pionirskoj dolini sa mališanima koji boluju od raka (oktobar, 2015.), Ekološki odgovoran pojedinac – modna revija jesenjih šešira od novine (oktobar, 2015.), Te čarobne boje jeseni –

izložba radova u holu škole (septembar,2015.), Izložba**"Dan državnosti BiH"**(novembar, 2015.), Izložba **„Zimska čarolija"** (decembar 2015.), Novogodišnja humanitarna izložba za liječenje Dalibora Karačića, profesora hemije iz Druge gimnazije u Sarajevu (decembar, 2015.), Izložba za **Dan zaljubljenih** (februar, 2016), Prodajna izložba za Dan žena (mart, 2016), Izložba **„Kako vidimo proljeće"** (april, 2016.), Izložba radova povodom **„Međunarodn dan obitelji"** (maj, 2016.), Izložba radova povodom **„Međunarodni dan sporta"** (maj, 2016.), Izložba radova povodom **„Svjetski dan zaštite životne sredine"** (juni, 2016). i izložba radova povodom **„Svjetski dan borbe protiv dječijeg rada"** (juni, 2016.). Da odlične rezultate postižemo pokazuje i uključenost djece koja imaju poseban pristup u nastavi ili individualno prilagođeni program, koji postaju najproduktivniji članovi sekcije koji su ostalim učenicima uzor, a zahvaljujući vještinama koje se razvijaju na sekciji postaju samostalniji i lakše se snalaze na prelazu iz četvrtog u peti razred kada i jesu vidljivi rezultati rada u razrednoj nastavi

3. EFEKTI; POSTIGNUTI REZULTATI

Kvalitet rada sekcije primjećen je već na prvoj prodajnoj izložbi za Dan škole 9.maja 2005. godine pod nazivom „Pomozimo bolesnom drugu naše škole". Tada smo bili presretni jer je to bila prodajna izložba sedmogodišnjih učenika koji su pomogli učeniku naše škole da plati magnetnu rezonancu. Još veći uspjeh postižemo radom na istraživačkom projektu **„Prođoh Bosnom kroz gradove"** – sevdalinka (naš zadatak je bio da kombinovanim tehnikama prikažemo ljepotu gradova u BiH) koji je postigao izuzetano zanimanje javnosti, radove smo izlagali u Domu Ljiljana, Federalna televizija jeprisustvovala i snimila praktičan rad učenika na času (emisija „Uradi sam"), a naš rad je emitovan i na TV Hayatu. Učestvovali smo i u istraživačkom projektu **„Kako je biti drugačiji – učenje toleranciji"**u saradnji sa tri osnovne škole iz Poreča u Hrvatskoj gdje smo prilikom posjete Domu za nezbrinutu djecu iz Pule, ali i školama u Poreču poklonili neke od naših radova. Naša posjeta je zabilježena u novinama Glas Istre. Kada su oni posjetili nas u Sarajevu, organizirali smo zajedničke izložbe učeničkih radova u Centru za mlade. Također smo se predstavili istraživačkim projektom **„Karađoz"** u Bošnjačkom institutu gdje smo opet izazvali interesovanje prisutnih izradom lutaka za pozorište sjena. ostalim učenicima uzor, a zahvaljujući vještinama koje se razvijaju na sekciji postaju samostalniji i lakše se snalaze na prelazu iz četvrtog u peti razred kada i jesu vidljivi rezultati rada u razrednoj nastavi

4. Dodatni komentari i sugestije drugim nastavnicima koji bi željeli implementirati vašu ideju

Roditelji najbolje poznaju svoju djecu i njihov odnos je cjeloživotni što znači da imaju najveću odgovornost za njihov razvoj i napredak, ali to ne umanjuje odgovornost učitelja za razvoj i napredak učenika. Naprotiv, po mom mišljenju partnerski odnos sa roditeljima i djecom, pristup učitelja u razredu jedne generacije određuje i da li će odnos učenika i učitelja biti cjeloživotni jer on

ne bi trebao prestati prelaskom djece u peti razred ili završetkom osnovne škole. Učitelji zapravo najveću podršku može dobiti upravo od roditelja i djece ako pokažu interesovanje za partnerstvo, što dovodi do razvoja kvalitete nastave u razredu (timskog, ali i individulnog rada učenika), a time i do razvoja kvalitete škole, te jačanju uloge roditelj-škola-lokalna zajednica. To je podrška izgradnji zajedničke namjere, obostranog poštovanja, želje za dogovaranjem, dijeljenjem informacija, odgovornosti, znanja, vještina, zajedničkog donošenje odluka.

Kada sam roditeljima pokazala da razmišljam na ovaj način, te ih maksimalno uključila u rad na redovnoj, ali i izvannastavnim aktivnostima shvatila sam da lakše postižem pozitivnu atmosferu u razredu te ih bez puno napora motivišem da pronalaze inspiracije u svemu što ih okružuje, razvijaju radoznalosti, lakše sarađuju sa drugima, svi uživaju u igri i fleksibilno razmišljaju. Uvijek sam strah od neuspjeha kod djece rješavala maksimalnim uključivanjem djece u praktične procese: stvaranje slike, crteža, izvođenje eksperimenata, ali i u proizvodnji različitih upotrebnih predmeta. Ako je dijete imalo strah od praktičnog rada, nije mi bio problem dovesti roditelje na čas da zajedno sa djetetom učestvuje u praktičnom radu ili umjesto mene preuzme predavanje i drži čas što djeci predstavlja najveću radost jer se i njihovi roditelji trude, a oni se osjećaju ponosni jer je upravo njihov tata ili mama vodi zanimljiv čas. Ovakvim ili sličnim postupcima djecu sam učila i učim da imaju različite poglede na rješavanje „problema“, da stavaranje nečeg novog zavisi od nas samih, a kod njih prije svega razvijamo senzitivnost, osjetljivost, samopouzdanje, samopoštovanje, otvorenost prema svemu, upornost i motivaciju...
Nadam se da ću opisanim načinom rada motivirati bar jednu odraslu osobu koja će se truditi da prvo oživi svoju maštu, a potom i maštu sredine u kojoj živi i radi. Da će bar jedan nastavnik/nastavnica iskoristiti prirodu svog posla i ljude oko sebe činiti sretnijim, a u skladu s tim učionicu pretvoriti u mjesto gdje se svi smiju i postižu najbolje rezultate.

Ruže su simbol ljubavi. Od osušene ruže u pijesku, možemo napraviti sliku i ukrasiti

Pijesak je dio prirode. Možemo ga bojiti i s njim kreirati sliku. Mogućnosti su velike.

Ručno pravljene čestitke su pravljene od srca.

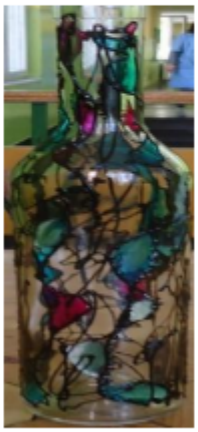

Maske pravljene od različitih vrsta starog papira.

Kreacije od krep papira (cvijeće).

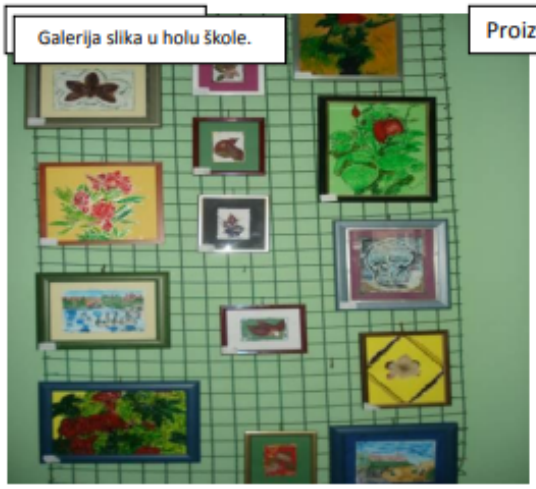

Želite pokloniti unikatan poklon? Budite orginalni i ukrasite flašu ili zdjelu bojama za staklo i konturnim bojama.

Galerija slika u holu škole.

Proizvodi od gipsa

Lutke od starih boca i čarapa.

Lutke od plastičnih čaša i flica. Kutije od starog papira.

Ibrik od školjki. Kutije od starog papira. Boce od pijeska.

Pokazivači za čitanje od hamer papira/kolaž-papira.

Collections

NIN nagrada | Nominovane prakse | NIN 2016